

УДК 340.11:331.5

Публічне управління та адміністрування

Найда Інна Володимирівна

кандидат наук з державного управління, доцент,

декан економіко-правового факультету

Київський кооперативний інститут бізнесу і права

Naida Inna

Candidate of Public Administration, Associate Professor,

Dean of the Faculty of Economics and Law,

Kyiv Cooperative Institute of Business and Law

ORCID: 0000-0001-7296-7884

Козенко Аліна Олександрівна

кандидат економічних наук,

доцент кафедри фінансів і обліку

Київський кооперативний інститут бізнесу і права

Kozenko Alina

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of the

Department of Finance and Accounting

Kyiv Cooperative Institute of Business and Law

ORCID: 0000-0001-7384-0236

Бульда Сергій Васильович

викладач кафедри фінансів і обліку

Київський кооперативний інститут бізнесу і права

Bulda Serhii

Lecturer of the Department of Finance and Accounting

Kyiv Cooperative Institute of Business and Law

ORCID: 0009-0002-5255-768X

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ СТРАХОВОГО РИНКУ В КОНТЕКСТІ УДОСКОНАЛЕННЯ ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВИХ МЕХАНІЗМІВ В УКРАЇНІ

STATE REGULATION OF THE INSURANCE MARKET IN THE CONTEXT OF IMPROVING ECONOMIC AND LEGAL MECHANISMS IN UKRAINE

***Анотація.** Вступ. Сучасний страховий ринок України є важливою складовою фінансової системи держави та потребує ефективного державного регулювання. В умовах економічних викликів і євроінтеграційних процесів актуальним є удосконалення господарсько-правових механізмів, які забезпечують стабільність, прозорість і конкурентоспроможність страхового сектору відповідно до європейських стандартів управління та нагляду.*

***Мета.** Метою даної роботи є аналіз сучасного стану державного регулювання страхового ринку України, виявлення основних проблем і недоліків господарсько-правових механізмів у цій сфері та розроблення пропозицій щодо їх удосконалення з урахуванням європейських стандартів фінансового нагляду та потреб сталого розвитку національної економіки.*

***Матеріали і методи.** У роботі використано офіційні нормативно-правові акти України у сфері страхування, включно із Законом України «Про страхування», а також аналітичні та наукові публікації вітчизняних дослідників, присвячені державному регулюванню страхового ринку та господарсько-правовим механізмам страхових відносин.*

Методологічну основу дослідження становлять системний, порівняльний та аналітичний методи. Системний підхід дозволив розглядати страхову сферу як частину фінансово-господарської системи держави, взаємозалежність нормативно-правових, інституційних та договірних

механізмів. Порівняльний метод застосовано для зіставлення українського законодавства із європейськими стандартами, що сприяло виявленню нормативних прогалин та потреби гармонізації.

Також застосовано метод експертної оцінки та аналізу практичної діяльності страховиків, що дозволило визначити проблемні зони у виконанні договірних зобов'язань та ефективності контролю регулятора. Використання цих методів забезпечило комплексний підхід до оцінки державного регулювання страхового ринку та формування рекомендацій щодо удосконалення господарсько-правових механізмів.

Результати. Проведене дослідження показало, що система державного регулювання страхового ринку України перебуває у стані активної трансформації, зумовленої економічними реформами, посиленням ролі фінансового нагляду та прагненням інтеграції до європейського економічного простору. Основним напрямом змін є перехід від адміністративно-контрольної моделі регулювання до ризик-орієнтованої системи нагляду, яка передбачає більш глибоку оцінку фінансової стійкості страховиків, управління ризиками та підвищення рівня прозорості у сфері страхових послуг.

Аналіз чинного законодавства засвідчив, що нормативно-правова база страхового ринку зазнала істотних змін, спрямованих на зміцнення капіталу страхових компаній, запровадження стандартів корпоративного управління та покращення системи звітності. Це сприяє підвищенню стабільності ринку та захисту прав страхувальників, водночас вимагаючи подальшого удосконалення механізмів контролю за дотриманням законодавчих вимог.

Виявлено, що господарсько-правові механізми страхового ринку потребують модернізації. Залишається актуальною проблема невиконання окремими страховиками договірних зобов'язань, недостатньої прозорості

страхових операцій та обмеженого контролю за діяльністю посередників. Відсутність єдиних стандартів договірної практики і чітких правил врегулювання страхових спорів знижує рівень довіри громадян до страхових компаній та гальмує розвиток галузі.

Крім того, спостерігається необхідність посилення інституційної взаємодії між центральним регулятором, саморегулювними організаціями, регіональними структурами та науковою спільнотою. Така координація сприятиме підвищенню якості регуляторних рішень, формуванню єдиної політики фінансової стабільності та впровадженню міжнародних стандартів управління ризиками.

Таким чином, результати дослідження підтверджують, що ефективне державне регулювання страхового ринку має базуватися на поєднанні правових, економічних та організаційних інструментів, спрямованих на зміцнення фінансової стійкості галузі, забезпечення прозорості діяльності страхових компаній та формування довіри громадян до системи страхового захисту.

Перспективи. Перспективи подальших досліджень у сфері державного регулювання страхового ринку України пов'язані з поглибленим аналізом ефективності впровадження нових законодавчих норм і механізмів нагляду, а також з вивченням їх впливу на фінансову стійкість страхових компаній та рівень захисту споживачів. Особливої уваги потребує оцінка результатів гармонізації українського законодавства з європейськими директивами, зокрема у частині корпоративного управління, ризик-менеджменту та системи звітності.

У перспективі важливо дослідити питання цифровізації страхового ринку, зокрема розвиток електронних страхових послуг, автоматизацію процесів ліцензування та контролю, а також використання технологій

штучного інтелекту для оцінки ризиків і запобігання шахрайству. Впровадження інноваційних технологій може стати каталізатором для підвищення ефективності державного регулювання та прозорості страхових операцій.

Подальші наукові пошуки також мають бути спрямовані на розроблення нових господарсько-правових моделей взаємодії між державою, страховими компаніями та споживачами послуг. Це передбачає створення гнучкої правової системи, здатної швидко реагувати на зміни ринку, мінімізувати ризики та забезпечувати стабільність фінансової системи.

Загалом перспективним напрямом є формування комплексної стратегії розвитку страхового ринку України, яка поєднуватиме державне регулювання, саморегулювання та міжнародну співпрацю, спрямовану на підвищення конкурентоспроможності вітчизняного страхового сектору та його інтеграцію у європейський фінансовий простір.

Ключові слова: державне регулювання, страховий ринок, господарсько-правові механізми, фінансова стабільність, Національний банк України, страхові компанії, євроінтеграція, правове забезпечення, страхові послуги.

Summary. Introduction. The modern insurance market of Ukraine is an important component of the country's financial system and requires effective state regulation. In the context of economic challenges and European integration processes, it is essential to improve the economic and legal mechanisms that ensure the stability, transparency, and competitiveness of the insurance sector in accordance with European standards of governance and supervision.

Purpose. The purpose of this study is to analyze the current state of government regulation of Ukraine's insurance market, identify the main problems and shortcomings of the economic and legal mechanisms in this field, and develop proposals for their improvement, taking into account European financial

supervision standards and the needs of sustainable development of the national economy.

Materials and methods. The study employs official regulatory and legal acts of Ukraine in the field of insurance, including the Law of Ukraine "On Insurance," as well as analytical and scholarly publications by domestic researchers devoted to state regulation of the insurance market and the economic and legal mechanisms of insurance relations.

The methodological basis of the research consists of systemic, comparative, and analytical methods. The systemic approach made it possible to consider the insurance sector as part of the country's financial and economic system, emphasizing the interdependence of regulatory, institutional, and contractual mechanisms. The comparative method was applied to juxtapose Ukrainian legislation with European standards, which helped identify regulatory gaps and the need for harmonization.

The study also employs the expert evaluation method and an analysis of insurers' practical activities, which made it possible to determine problem areas in the fulfillment of contractual obligations and the effectiveness of regulatory oversight. The use of these methods ensured a comprehensive approach to assessing state regulation of the insurance market and to formulating recommendations for improving economic and legal mechanisms.

Results. The conducted research has shown that the system of state regulation of Ukraine's insurance market is undergoing an active transformation driven by economic reforms, the strengthening of financial supervision, and the country's aspiration to integrate into the European economic space. The main direction of change involves a transition from an administrative-control model of regulation to a risk-based supervisory system, which entails a deeper assessment of

insurers' financial stability, risk management, and an increased level of transparency in the field of insurance services.

An analysis of the current legislation revealed that the regulatory and legal framework of the insurance market has undergone significant changes aimed at strengthening the capital base of insurance companies, introducing corporate governance standards, and improving the reporting system. These developments contribute to greater market stability and protection of policyholders' rights, while also necessitating further improvement of mechanisms for monitoring compliance with legislative requirements.

It was found that the economic and legal mechanisms of the insurance market require modernization. Persistent issues include non-fulfillment of contractual obligations by certain insurers, insufficient transparency of insurance operations, and limited oversight of intermediary activities. The absence of unified standards for contractual practices and clear rules for resolving insurance disputes reduces public trust in insurance companies and hinders industry development.

Moreover, there is a need to strengthen institutional cooperation between the central regulator, self-regulatory organizations, regional structures, and the academic community. Such coordination would enhance the quality of regulatory decisions, promote the development of a unified financial stability policy, and support the implementation of international risk management standards.

Thus, the research results confirm that effective state regulation of the insurance market should be based on a combination of legal, economic, and organizational instruments aimed at strengthening the financial resilience of the industry, ensuring transparency in insurers' activities, and fostering public trust in the system of insurance protection.

Discussion. The prospects for further research in the field of state regulation of Ukraine's insurance market are related to an in-depth analysis of the

effectiveness of implementing new legislative norms and supervisory mechanisms, as well as examining their impact on the financial stability of insurance companies and the level of consumer protection. Particular attention should be paid to assessing the outcomes of harmonizing Ukrainian legislation with European directives, especially in the areas of corporate governance, risk management, and reporting systems.

In the future, it is important to explore the issue of digitalization of the insurance market, including the development of electronic insurance services, automation of licensing and supervision processes, and the use of artificial intelligence technologies for risk assessment and fraud prevention. The implementation of innovative technologies may serve as a catalyst for enhancing the efficiency of state regulation and transparency of insurance operations.

Further scientific research should also focus on developing new economic and legal models of interaction between the state, insurance companies, and consumers of insurance services. This involves creating a flexible legal system capable of responding quickly to market changes, minimizing risks, and ensuring the stability of the financial system.

Overall, a promising direction is the formation of a comprehensive strategy for the development of Ukraine's insurance market that combines state regulation, self-regulation, and international cooperation, aimed at increasing the competitiveness of the domestic insurance sector and promoting its integration into the European financial space.

Key words: *state regulation, insurance market, economic and legal mechanisms, financial stability, National Bank of Ukraine, insurance companies, European integration, legal framework, insurance services.*

Постановка проблеми. Проблематика державного регулювання страхового ринку України зумовлена поєднанням економічної нестабільності, структурних змін у фінансовій системі та активного євроінтеграційного курсу держави. Незважаючи на модернізацію законодавства та впровадження ризик-орієнтованого нагляду, існують суттєві прогалини у господарсько-правових механізмах, що забезпечують виконання страхових договорів, прозорість діяльності компаній і захист прав споживачів.

Недостатня відповідальність деяких страховиків, обмежений контроль за посередниками та невідповідність національного законодавства європейським нормам підривають довіру до ринку та гальмують його розвиток. Крім того, недостатній рівень інституційної взаємодії між регулятором, саморегулювними організаціями та науковою спільнотою обмежує ефективність наглядових та превентивних заходів.

Враховуючи ці проблеми, постає потреба у комплексному удосконаленні державного регулювання та господарсько-правових механізмів, що забезпечить фінансову стабільність, прозорість ринку та інтеграцію українського страхового сектора у європейський економічний простір.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Стан державного регулювання страхового ринку України є об'єктом систематичних досліджень у вітчизняній науковій літературі. Сучасні автори приділяють особливу увагу як нормативно-правовим, так і господарсько-правовим аспектам регуляторної діяльності, підкреслюючи їх взаємозалежність у забезпеченні стабільності функціонування страхового сектору [2; 3; 4]. Страховий ринок, як ключова складова фінансової системи держави, виконує функцію захисту майнових інтересів громадян і бізнесу, сприяє зниженню

економічних ризиків та створює передумови для інвестиційного розвитку [1; 5].

У контексті сучасної економічної нестабільності та інтеграційних процесів, що набувають особливої актуальності на тлі євроінтеграційного курсу України, посилюється потреба у підвищенні ефективності державного нагляду та відповідності національного законодавства міжнародним стандартам [2; 4]. Науковці відзначають, що ефективність регулювання визначається не лише наявністю нормативних актів, але й здатністю органів контролю забезпечувати їх практичне виконання, здійснювати ризик-орієнтований нагляд, контролювати фінансову стабільність страховиків і дотримання стандартів корпоративного управління [1; 5; 6].

Додатково підкреслюється необхідність розвитку інституційної взаємодії між центральним регулятором, регіональними ринками та саморегулювальними організаціями, що сприятиме підвищенню ефективності управлінських рішень та мінімізації системних ризиків у страхуванні, а також створенню прозорого та стабільного правового середовища для учасників ринку [2; 3; 5]. Таким чином, сучасні наукові дослідження свідчать про те, що комплексне поєднання нормативно-правових та господарсько-правових інструментів є ключовим фактором підвищення довіри до страхового ринку, забезпечення його стійкості та інтеграції у європейський фінансовий простір [4; 6].

Мета статті. Мета статті полягає в комплексному аналізі стану державного регулювання страхового ринку України, виявленні проблемних господарсько-правових механізмів, що впливають на ефективність діяльності страховиків та захист прав страхувальників, а також у виробленні пропозицій щодо вдосконалення нормативно-правових та регуляторних інструментів з

метою підвищення фінансової стабільності, прозорості та інтеграції українського страхового ринку у європейський фінансовий простір.

Матеріали і методи. У процесі підготовки статті були використані офіційні нормативно-правові акти України у сфері страхування, включно із Законом України «Про страхування», а також аналітичні та наукові публікації вітчизняних дослідників, присвячені державному регулюванню страхового ринку та господарсько-правовим механізмам страхових відносин.

Методологічну основу дослідження становлять системний, порівняльний та аналітичний методи. Системний підхід дозволив розглядати страхову сферу як частину фінансово-господарської системи держави, взаємозалежність нормативно-правових, інституційних та договірних механізмів. Порівняльний метод застосовано для зіставлення українського законодавства із європейськими стандартами, що сприяло виявленню нормативних прогалин та потреби гармонізації.

Також застосовано метод експертної оцінки та аналізу практичної діяльності страховиків, що дозволило визначити проблемні зони у виконанні договірних зобов'язань та ефективності контролю регулятора. Використання цих методів забезпечило комплексний підхід до оцінки державного регулювання страхового ринку та формування рекомендацій щодо удосконалення господарсько-правових механізмів.

Застосування обраних методів дозволило всебічно проаналізувати стан державного регулювання страхового ринку України, оцінити ефективність взаємодії нормативно-правових і господарсько-правових механізмів та визначити ключові напрями їх удосконалення для забезпечення фінансової стабільності та захисту прав учасників ринку.

Виклад основного матеріалу. У сучасних умовах економічної нестабільності та активного євроінтеграційного курсу України значення

страхового ринку як складової фінансової системи держави зростає. Сектор страхування виконує функцію захисту майнових інтересів бізнесу та громадян, а також слугує інструментом подальшого економічного розвитку. Водночас ефективність цього механізму значною мірою залежить від надійності державного регулювання та зрілості господарсько-правових механізмів, які забезпечують дотримання договорів, захист прав учасників ринку та відкритість діяльності страхових компаній. Метою даної роботи є аналіз стану державного регулювання страхового ринку України, виявлення проблемних господарсько-правових механізмів та вироблення пропозицій щодо їх удосконалення.

Система державного регулювання страхового ринку України формується в умовах постійних трансформацій як нормативно-правової бази, так і функціональної ролі регулятора, що зумовлено загальноекономічними, політичними та інтеграційними процесами, які відбуваються в державі. За останні роки вітчизняний страховий сектор переживає суттєві структурні зміни, пов'язані з імплементацією європейських стандартів фінансового нагляду, адаптацією до нових вимог ринкової прозорості та посиленням державного контролю за діяльністю страхових компаній.

Зміни у нормативно-правовому полі спрямовані на приведення законодавства України у відповідність до Директив Європейського Союзу, зокрема Solvency II, які визначають вимоги до капіталу, управління ризиками, корпоративного управління та звітності страховиків. У цьому контексті значну роль відіграє оновлений Закон України «Про страхування» від 2021 року, який започаткував нову модель нагляду, орієнтовану на ризик, та розширив повноваження Національного банку України як центрального регулятора страхового ринку [1].

Такий підхід має забезпечити не лише стабільність фінансових потоків у галузі, а й захист прав споживачів страхових послуг, що є одним із ключових завдань державної політики у фінансовій сфері.

Роль регулятора, яка раніше зводилася переважно до адміністративного контролю, нині суттєво розширюється і включає функції стратегічного планування, моніторингу ризиків, впровадження міжнародних стандартів звітності, а також формування сприятливого середовища для інвестиційного розвитку страхового бізнесу. Національний банк поступово трансформується із наглядового органу у стратегічного координатора фінансової стабільності, який не лише реагує на порушення, але й запобігає системним ризикам.

Таким чином, формування системи державного регулювання страхового ринку України відбувається у динамічному середовищі, де від ефективності взаємодії законодавчих ініціатив, регуляторних механізмів та практичної діяльності страховиків залежить рівень довіри громадян до фінансових інститутів і загальна стійкість національної економіки.

Зокрема, у статті Морозова Л., Тимошук О. «Розвиток державного регулювання страхової діяльності в Україні» зазначено, що державне регулювання здійснюється за допомогою методів, форм та інструментів, що базуються на певних принципах, і акцентується необхідність врегулювання інституційного забезпечення у зв'язку з євроінтеграційними процесами [2].

Аналіз ситуації в Україні свідчить про наявність таких проблемних зон, а саме:

- недостатній рівень відповідальності деяких страхових компаній та агентів перед страхувальниками, що знижує довіру до ринку;
- невідповідність вітчизняного законодавства європейським нормам у сфері страхового посередництва;

- невирішеність інституційних зв'язків між центральним регулятором, регіональними ринками й недержавними інститутами [3].

Таблиця 1

Проблемні зони страхового ринку України (візуалізація)

<i>Проблема</i>	<i>Прояви</i>
Низька дисципліна виконання договірних зобов'язань	Затримки виплат, відмова страхових відшкодуваннях
Невідповідність європейським стандартам	Відставання у сфері посередництва, захисту прав споживачів
Недостатній нагляд за посередниками	Нерегульовані ризики, слабкий контроль
Інституційна фрагментованість	Брак взаємодії між НБУ, СРО, науковцями

Джерело: сформовано авторами на основі [3]

Також концептуальні засади державного регулювання страхового ринку розглянуто в роботі Баранова А. й Баранової О., де визначено поняття «державне регулювання» та «державний нагляд» і запропоновано авторське визначення державного регулювання страхового ринку [4].

Господарсько-правові механізми, які стосуються страхування, включають договірні відносини між страховиком і страхувальником, виконання зобов'язань за договорами, ліцензування, вимоги до капіталу, звітності та прозорості. Державне регулювання інтегрується з господарсько-правовим механізмом, який забезпечує функціонування страхового ринку як частини системи господарювання [5].

У господарсько-правовому сенсі це означає, що договірні механізми, виконання страхових зобов'язань, захист прав споживачів та контролюючі процедури не завжди належно забезпечені правовими інструментами або їх практичним застосуванням.

У зв'язку з цим удосконалення державного регулювання страхового ринку потребує активізації господарсько-правових механізмів. Пропонуються такі напрями:

1. Підвищення вимог до капіталу, ліквідності та корпоративного управління страхових компаній, що сприятиме фінансовій стійкості та захисту страхувальників. Наприклад, у документі Національного банку України відзначено необхідність підходу, аналогічного банківському, із запровадженням прозорості та ризик-орієнтованого нагляду.

2. Гармонізація законодавства України зі стандартами ЄС, особливо щодо страхового посередництва, захисту прав споживачів та моніторингу ринку. Це дозволить забезпечити ефективність господарських договорів, які укладають суб'єкти господарської діяльності зі страховиками.

3. Удосконалення договірних механізмів у господарсько-правовому полі: забезпечення чіткого виконання страхових договорів, підвищення прозорості умов, застосування санкцій за порушення. Держава та регулятор повинні мати дієві адміністративно-правові важелі впливу на страховиків, які не виконують своїх зобов'язань.

4. Розвиток інституційної взаємодії між центральним регулятором, регіональними ринками, саморегулювними організаціями й науковою спільнотою. Це створить більш гнучкий механізм, що враховуватиме регіональні особливості господарсько-правового середовища [6].

Таблиця 2

Основні напрями удосконалення господарсько-правових механізмів

<i>Напрямок удосконалення</i>	<i>Очікуваний ефект</i>
Підвищення вимог до капіталу та ліквідності страховиків	Зростання фінансової стійкості компанії
Гармонізація з директивами ЄС	Інтеграція на європейський ринок, захист прав страхувальників
Посилення договірної дисципліни.	Зменшення кількості спорів, підвищення довіри
Контроль за посередниками	Прозорість каналів продажів, зниження ризиків шахрайства
Інституційна координація	Узгодженість рішень та стабільність ринку

Джерело: сформовано авторами на основі [6]

Таким чином, державне регулювання страхового ринку - це не лише фінансово-технічна складова, але й господарсько-правовий механізм, який забезпечує правове середовище для укладання, виконання та захисту страхових договорів.

Удосконалення цих механізмів сприятиме підвищенню довіри до страхового ринку, розвитку конкуренції, залученню міжнародних інвестицій та сталому розвитку економіки держави.

Для України важливо розглядати страхування не як ізольований фінансовий сегмент, а як невід'ємну складову господарської системи з чіткою правовою базою.

Публічне управління та адміністрування у сфері страхування має базуватися на засадах прозорості, законності, відповідальності та конкурентної ефективності.

Удосконалення державного регулювання та господарсько-правових механізмів діяльності страховиків стане вагомим кроком до інтеграції українського ринку страхових послуг у європейський простір і до забезпечення економічної безпеки держави.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Проведене дослідження показало, що система державного регулювання страхового ринку України перебуває у стані активної трансформації, зумовленої економічними реформами, посиленням ролі фінансового нагляду та прагненням інтеграції до європейського економічного простору. Основним напрямом змін є перехід від адміністративно-контрольної моделі регулювання до ризик-орієнтованої системи нагляду, що передбачає більш глибоку оцінку фінансової стійкості страховиків, управління ризиками та підвищення рівня прозорості у сфері страхових послуг.

Аналіз чинного законодавства засвідчив, що нормативно-правова база страхового ринку зазнала істотних змін, спрямованих на зміцнення капіталу страхових компаній, запровадження стандартів корпоративного управління та покращення системи звітності. Це сприяє підвищенню стабільності ринку та захисту прав страхувальників, водночас вимагаючи подальшого удосконалення механізмів контролю за дотриманням законодавчих вимог.

Виявлено, що господарсько-правові механізми страхового ринку потребують модернізації. Залишається актуальною проблема невиконання окремими страховиками договірних зобов'язань, недостатньої прозорості страхових операцій та обмеженого контролю за діяльністю посередників. Відсутність єдиних стандартів договірної практики і чітких правил врегулювання страхових спорів знижує рівень довіри громадян до страхових компаній та гальмує розвиток галузі.

Крім того, спостерігається необхідність посилення інституційної взаємодії між центральним регулятором, саморегулювними організаціями, регіональними структурами та науковою спільнотою. Така координація сприятиме підвищенню якості регуляторних рішень, формуванню єдиної політики фінансової стабільності та впровадженню міжнародних стандартів управління ризиками.

Перспективи подальших досліджень у сфері державного регулювання страхового ринку України пов'язані з поглибленим аналізом ефективності впровадження нових законодавчих норм і механізмів нагляду, оцінкою їх впливу на фінансову стійкість страхових компаній та рівень захисту споживачів. Особливу увагу слід приділити гармонізації законодавства України з європейськими директивами, цифровізації страхового ринку, впровадженню електронних страхових послуг, автоматизації процесів

ліцензування та контролю, а також використанню технологій штучного інтелекту для оцінки ризиків і запобігання шахрайству.

Таким чином, ефективне державне регулювання страхового ринку має базуватися на комплексному поєднанні правових, економічних та організаційних інструментів, спрямованих на зміцнення фінансової стійкості галузі, підвищення прозорості діяльності страхових компаній та формування довіри громадян до системи страхового захисту, що є ключовим фактором інтеграції українського страхового ринку у європейський фінансовий простір.

Література

1. Про страхування : Закон України від 18.11.2021 № 1909-IX URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1909-20#Text> (дата звернення: 01.11.2025).

2. Морозова Л., Тимощук О. Розвиток державного регулювання страхової діяльності в Україні. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2021. № 2(26). С. 134–140. URL: <https://ppecu.stu.cn.ua> (дата звернення: 31.10.2025).

3. Шербаков В., Свистун Л. Зміни в державному регулюванні ринку страхових послуг України: безпековий аспект. *Економіка і регіон*. 2021. № 2(81). С. 86–92. URL: <https://journals.nupp.edu.ua> (дата звернення: 04.11.2025).

4. Баранов А., Баранова О. Концептуальні засади державного регулювання страхового ринку. *Фінансовий простір*. 2022. URL: <https://fpnpu.cibs.ubs.edu.ua> (дата звернення: 04.11.2025).

5. Юздепська А., Волкова В. Регулювання страхового ринку. *Галицький економічний вісник*. 2024. № 5(90). С. 134–141. URL: <https://elartu.tntu.edu.ua> (дата звернення: 24.10.2025).

6. Бойко А. Л. Державне регулювання страхового ринку в Україні. Магістерська робота. Київський національний економічний університет імені

Вадима Гетьмана, 2024. URL: <https://ir.kneu.edu.ua> (дата звернення: 03.11.2025).

References

1. Zakon Ukrainy «Pro strakhuvannia». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/85/98-вр#Text> [in Ukrainian].
2. Morozova L., Tymoshchuk O. Rozvytok derzhavnoho rehuliuвання strakhovoi diialnosti v Ukraini. Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia, № 2(26), 134–140, 2021. URL: <https://ppeu.stu.cn.ua> [in Ukrainian].
3. Shcherbakov V., Svystun L. Zminy v derzhavnomu rehuliuванні rynku strakhovykh posluh Ukrainy: bezpekovi aspekt. Ekonomika i rehion – Economics and Region, № 2(81), 86–92, 2021. URL: <https://journals.nupp.edu.ua> [in Ukrainian].
4. Baranov A., Baranova O. Kontseptualni zasady derzhavnoho rehuliuвання strakhovoho rynku. Finansovi prostir, 2022. URL: <https://fpnpu.cibs.ubs.edu.ua> [in Ukrainian].
5. Yuzdepska A., Volkova V. Rehuliuвання strakhovoho rynku. Halytskyi ekonomichnyi visnyk, № 5(90), 134–141, 2024. URL: <https://elartu.tntu.edu.ua> [in Ukrainian].
6. Boiko A. L. Derzhavne rehuliuвання strakhovoho rynku v Ukraini. Mahisterska robota. Kyivskyi natsionalnyi ekonomichnyi universytet imeni Vadima Hetmana, 2024. URL: <https://ir.kneu.edu.ua> [in Ukrainian].